

متن پرسش

سلام استاد: ممنون بابت پاسختون پاسخ: ۱۹۰۱۱ باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- بعضاً عدم استجابت دعا به نفع ما است وگرنه شهداء و اموات دل‌سوز ما هستند. ۲- چرا زندگی را طوری تعریف نکنیم که در همین موقعیتی که هستیم در مقام رضا قرار گیریم و بهشت‌هایی را در مقابل خود بگسترانیم؟! موفق باشید استاد این دلسوزی از کجا معلوم می‌شود با سکوت عذاب کشیدن ما عدم استجابت نفعی که در سکوت و نمی‌فهمی را چگونه باید باور کرد؟ چگونه تعریف کنم اگر توانش را داشتیم انجام می‌دادم حتی نمی‌دانم چه کنم؟ حرف مردم، نیش و کنایه، ظلمی که شد، قهقهه مستان آزارم میدهد. صوتی از شما را شنیدم، «پوچی چرا اضطراب به چه دلیل» گویا چند جلسه بود بقیه آن را از کجا بدست بیارم؟ در همون متن حرف پیرمردها الان می‌زنم، ناراحتم، احساس پوچی می‌کنم احساس مفید نبودن می‌کنم، ناراحتم از باورم، از دلسوزی هام، از خانوادم که هیچ، اما توقع این‌ها نداشتم، توقع سکوت اهل‌البیت را نداشتم، توقع فریب خوردن از احادیث را نداشتم، توقع نداشتم. نمی‌تونم قبول کنم خدا بقیه را بیشتر از من دوست داره. نمی‌تونم قبول کنم ظلم و دروغ اشکال نداره! دل شکستن من اشکال نداره! وقتی بقیه را امتحان کردم نبود کدوم بهشت واقعا هست که برم باشه توهم نباشه، خسته شدم، خسته از خودم، از تقدیرم، از افکارم، از دنیا، چرا هستم؟ من که هیچ ندارم. چرا هستم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: زندگی را طوری تعریف کنید تا آنچه هستید را، راه زندگی با خدا بدانید و آرزوها را برای خود عمده‌نمایید. آن فایل مربوط به کتاب «آشتی با خدا» است. کتاب روی سایت هست خوب است با آن رفیق شوید. رفیق بدی نیست. موفق باشید